

A TANÁCS 1891/2005/EK RENDELETE

(2005. november 14.)

a Belarusból, Oroszországból vagy Ukrajnából származó kálium-klorid behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 3068/92/EGK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre⁽¹⁾ (a továbbiakban: „az alaprendelet”) és különösen annak 11. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság által a tanácsadó bizottsággal történt konzultációt követően benyújtott javaslatra,

mivel:

(4) E célból 2004 májusában az 1002/2004/EK rendelettel⁽²⁾ a Bizottság két oroszországi exportáló termelőtől, név szerint a JSC Silvinittől és a JSC Uralkalitól egyéves időszakra vonatkozóan kötelezettségvállalásokat fogadott el. A 858/2005/EK bizottsági rendelettel⁽³⁾ 2005 júniusában új, 2006. április 13-ig érvényes kötelezettségvállalásokat fogadtak el a két oroszországi exportáló termelőtől. Továbbá annak érdekében, hogy a kötelezettségvállalások feltételeinek megfelelő behozatokra vonatkozóan a 3068/92/EGK rendelettel kivetett dömpingellenes vámok alóli mentességet biztosítsák, a 3068/92/EGK rendeletet a 992/2004/EK rendelettel⁽⁴⁾ módosították.

(5) Meg kell továbbá jegyezni, hogy e rendeletben a „Közösségre” vagy a „15 ország Közösségére” tett valamennyi utalást – eltérő rendelkezés hiányában – úgy kell érteni, hogy az a közvetlenül a bővítés előtt fennálló Közösségre vonatkozik.

A. AZ ELJÁRÁS

1. Korábbi vizsgálatok és meglévő intézkedések

(1) Egy vizsgálatot követően (a továbbiakban: „a korábbi vizsgálat”) a Tanács a 969/2000/EK rendelettel⁽²⁾ módosította a többek között Oroszországból származó kálium-klorid behozatalára az eredetileg a 3068/92/EGK rendelettel⁽³⁾ elrendelt intézkedéseket (a továbbiakban: „a meglévő intézkedések”).

(2) A Bizottság 2004 márciusában az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítés útján⁽⁴⁾ saját kezdeményezésére a meglévő intézkedések részleges időközi felülvizsgálatát indította meg annak megvizsgálására, hogy az Európai Unió 2004. május 1-jei, 25 tagállamra való bővítésének (a továbbiakban: „a bővítés”) figyelembevételéhez szükséges-e ezen intézkedések módosítása.

(3) E részleges időközi felülvizsgálat eredményei azt mutatták, hogy a Közösségnek érdekében áll a meglévő intézkedések ideiglenes kiigazításának előírása annak érdekében, hogy elkerülje a tíz új tagállam importőrjeire és felhasználóira közvetlenül a bővítés után nehezedő, hirtelen bekövetkező és rendkívül kedvezőtlen hatást.

2. E felülvizsgálatok indokai

(6) Az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése alapján a meglévő intézkedések tekintetében egymástól független, a meglévő intézkedések egyéni, részleges időközi felülvizsgálata iránti kérelmek érkeztek 2004 januárjában a JSC Silvinit és a JSC Uralkali vállalatától (a továbbiakban: „a kérelmezők”).

(7) A kérelmezők azt állították, és elégséges meggyőző bizonyítékot nyújtottak be arra vonatkozóan, hogy a saját költségeikre/hazai áraikra alapozott rendes érték és a Közösségbe irányuló exportáraik összehasonlítása a dömping megszűnéséhez vezetne. Következésképpen a meglévő intézkedések további fenntartása a jelenlegi szinten, amelyet a korábban megállapított dömping szintjére alapoztak, már nem lenne szükséges a dömping ellensúlyozására.

(8) Miután a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság megállapította, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre a részleges időközi felülvizsgálatok megindításához, a felülvizsgálatok megindításáról szóló értesítést tett közzé, és megkezdte a vizsgálatot⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 461/2004/EK rendelettel (HL L 77., 2004.3.13., 12. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 112., 2000.5.11., 4. o.

⁽³⁾ HL L 308., 1992.10.24., 41. o.

⁽⁴⁾ HL C 70., 2004.3.20., 15. o.

⁽⁵⁾ HL L 183., 2004.5.20., 16. o. Az 588/2005/EK rendelettel (HL L 98., 2005.4.16., 11. o.) módosított rendelet.

⁽⁶⁾ HL L 143., 2005.6.7., 11. o.

⁽⁷⁾ HL L 182., 2004.5.19., 23. o.

⁽⁸⁾ HL C 93., 2004.4.17., 2. és 3. o.

3. A vizsgálati időszak

- (9) A vizsgálat a dömpingre korlátozódott, és a 2003. április 1-től 2004. március 30-ig terjedő időszakot (a továbbiakban: „a vizsgálati időszak” vagy „VI”) ölelte fel.

4. A vizsgálatban érintett felek

- (10) A Bizottság hivatalosan tájékoztatta a részleges időközi felülvizsgálatok megindításáról az exportáló ország képviselőit, a kérelmezőket és a közösségi gazdasági ágazatot, valamint minden közvetlenül érintett félnek lehetőséget biztosított arra, hogy írásban észrevételeket tessen és meghallgatást kérjen. A Bizottság továbbá a kérelmezőknek is küldött kérdőívet. A kérelmezőktől és egy oroszországi, az egyik kérelmező vállalatához kapcsolódó exportáló kereskedőtől érkeztek vissza kérdőíves válaszok.

- (11) A Bizottság felkutatott és ellenőrzött minden olyan információt, amelyet a dömping meghatározása céljából szükségesnek ítélt, és a kérdőívekre adott válaszok ellenőrzésére érdekében látogatást tett a következő vállalatok telephelyein:

a) Exportáló termelők Oroszországban:

JSC Silvinit, Szolikamszk, Perm-régió, Oroszország,

JSC Uralkali, Bereznijki, Perm-régió, Oroszország;

b) A JSC Silvinithez kapcsolódó exportőr:

International Potash Company, Moszkva, Oroszország.

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

1. Az érintett termék

- (12) A termék megegyezik a korábbi vizsgálatban szereplővel, azaz kálium-klorid (a továbbiakban: „kálium” vagy „KCl”), amelyet általában mezőgazdasági műtrágyaként alkalmaznak közvetlenül, más műtrágyákkal keverten vagy az NPK néven (nitrogén, foszfor, kálium) ismert összetett műtrágyává való átalakítás után. A káliumtartalom változó, és szárazanyagra számítva a kálium-oxid (K₂O) tömegszázalékában fejezik ki. Egyes ipari és gyógyszeripari termékek előállításánál nyersanyagként is felhasználják.
- (13) A káliumot általában vagy szabvány/poralakban (a továbbiakban: „szabvány kálium”) vagy a szabványtól eltérő alakban, amely kiterjed – de nem korlátozódik – a granulált alakra (a továbbiakban: „granulált kálium”) forgal-

mazzák. A terméket a K₂O-tartalom alapján általában három alapvető kategóriába sorolják be:

— legfeljebb 40 tömegszázalék K₂O-tartalommal – a 3104 20 10 Kombinált Nomenklátúra szerinti (a továbbiakban: „KN”) kód alatt,

— 40 tömegszázalékot meghaladó, de legfeljebb 62 tömegszázalék K₂O-tartalommal – a 3104 20 50 KN-kód alatt,

— 62 tömegszázalékot meghaladó K₂O-tartalommal – a 3104 20 90 KN-kód alatt.

- (14) Fel kell idézni, hogy a korábbi vizsgálat megállapításai szerint egyes, a fent említett KN-kódok alá nem tartozó, szokatlanul magas káliumtartalmú különleges elegy- és keverékbehozatalokat szintén érintett termékeknek kell tartani. Erre a következtetésre azért jutottak, mert az ilyen elegyek és keverékek ugyanazokkal a fizikai és kémiai alaptulajdonságokkal rendelkeznek, és azonos módon használhatók fel, mint a fent említett alapkategóriák. Ennek megfelelően az ilyen, az ex 3105 20 10, ex 3105 20 90, ex 3105 60 90, ex 3105 90 91 és ex 3105 90 99 KN-kód alá tartozó elegyeket és keverékeket szintén bevonták a vizsgálatba, és az érintett termék részét képezik.

2. A hasonló termék

- (15) Megállapították, hogy mivel az Oroszországból a Közösségbe exportált termék és az Oroszországban előállított és az orosz hazai piacon értékesített termék fizikai és kémiai tulajdonságai között nincsenek különbségek, ezeket a vizsgálat céljából hasonló termékeknek kell tekinteni.

C. DÖMPING A KÉRELMEZŐK TEKINTETÉBEN

1. A rendes érték

- (16) A rendes érték meghatározása tekintetében először azt állapították meg, hogy a hasonló termékből az egyes kérelmezők teljes hazai értékesítésének összmenyisége reprezentatív volt-e a Közösségbe történő megfelelő teljes exportértékesítéseikhez viszonyítva. Az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően a hazai értékesítéseket akkor tekintették reprezentatívnak, ha az egyes kérelmezőknél a hasonló termék hazai értékesítési mennyisége a vizsgálati időszak alatt elérte a Közösségbe irányuló megfelelő teljes exportértékesítési mennyiség legalább 5 %-át. Ez alapján mindkét kérelmező esetében úgy találták, hogy az érintett termék összes belföldi értékesítése a VI során reprezentatív mennyiségekben történt.

- (17) Ezt követően meghatározták a terméktípusokat azon TARIC-kódokkal összhangban, amelyek alá a termék besorolásra kerül (azaz szabványalakban vagy a szabványalaktól eltérő alakban, beleértve a granulátumot is), valamint azon csomagolás vagy alak alapján, amelyben szállítják (azaz ömlesztve, zsákokban vagy konténerben), és elemzést készítettek arról, hogy az egyes terméktípusok hazai értékesítései reprezentatívak voltak-e. Egy adott terméktípus hazai értékesítései akkor tekintettek kellően reprezentatívnak, ha a típus hazai értékesítéseinek összmennyisége a VI során a Közösségbe exportált összehasonlítható terméktípus teljes értékesítési mennyiségének legalább 5 %-át képviselte.
- (18) Ezen elemzés eredményeképpen úgy találták, hogy az egyik exportáló termelő, a JSC Silvinit, a hazai piacon reprezentatív mennyiségben csak egy exportált terméktípust értékesített. A másik exportáló termelő, a JSC Uralkali esetében azt találták, hogy az a hazai piacon valamennyi exportált terméktípust reprezentatív mennyiségben értékesítette.
- (19) Azt is megvizsgálták, hogy az egyes terméktípusok hazai értékesítéseit lehet-e a rendes kereskedelmi forgalomban történni tekinteni; ehhez megállapították a kérdéses típus független vásárlók részére történt nyereséges értékesítéseinek arányát.
- (20) E tekintetben a JSC Uralkali esetében úgy találták, hogy a Közösségbe exportált, legszerecsébben értékesített terméktípus (a továbbiakban: „a legszerecsébben értékesített exporttípus”) – amely típus az ilyen kivitelek több mint 99 %-át tette ki – hazai eladási árai a vizsgálati időszakban szokatlan tendenciákat mutattak. Megállapították, hogy a vizsgálati időszak alatt a legszerecsébben értékesített exporttípus hazai értékesítéseinek 77 %-át egy oroszországi vásárló felé teljesítették, valamint hogy az e vásárló felé érvényesített értékesítési ár a vizsgálati időszak közepén egy hónap alatt több mint a kétszeresére emelkedett. A többi hazai vásárló felé értékesített azonos terméktípus esetében is emelkedtek ezzel egyidejűleg az árak, de csak körülbelül 40 %-os mértékben. A hazai értékesítésű egyéb káliumtípusok áremelkedéseinek vizsgálata a vizsgálati időszak során hasonló, körülbelül 40 %-os emelkedést mutatott.
- (21) Ezen adott piaci helyzet fényében, tekintettel a dömpingkülönbözöt számításához felhasznált alapvető terméktípus árazására, az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének megfelelően úgy tekintik, hogy az ilyen értékesítések nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást. Mivel az ilyen értékesítések teszik ki a kérdéses típus hazai értékesítési mennyiségeinek nagy részét, és mivel e típus értékesítései jelentős mértékűek az érintett vállalat által a Közösségbe exportált kálium összes kiviteli mennyiségének tekintetében, ésszerűnek tekintik, hogy a kérdéses vásárló felé megvalósult e konkrét értékesítéseket figyelmen kívül hagyják. E terméktípus fennmaradó, a többi vásárló felé megvalósult hazai értékesítéseiről úgy találták, hogy azok nem érték el a reprezentativitáshoz elengedhetetlennek tekintett 5 %-os küszöbértéket. Ennek megfelelően e terméktípus esetében a rendes értéket az érintett exportáló termelő előállítási költsége alapján számították ki, hozzáadva ehhez az értékesítési, általános és adminisztratív költségek és a nyereség ésszerű összegét. Az értékesítési, általános és adminisztratív költségek és a nyereség összegének meghatározásához a vizsgált exportáló termelőnél a hasonló termék előállítására és értékesítésére a rendes kereskedelmi forgalomra jellemző, tényleges adatokat vették alapul, az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdése első mondatának megfelelően.
- (22) Az Uralkali azt állította, hogy az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett „adott piaci helyzet” az érintett termék kérdéses vásárló felé történt értékesítései esetében nem alkalmazható, és ennél fogva az érintett terméktípus hazai árait kellett volna a rendes érték megállapításához felhasználni. E tekintetben amelltt érveltek, hogy i. az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének rendelkezései nem érvényesek a „mesterségesen magas árak” esetében, továbbá hogy ii. a csak egy meghatározott ügyfél esetében alkalmazott egyéni feltételeket nem lehet az egész orosz hazai piacra vonatkozóan „adott piaci helyzetnek” tekinteni. Továbbá azt állították, hogy a kérdéses árak a „piaci erő” miatt léptek fel, és a „piac tényleges helyzetét” tükrözték.
- (23) A fentiekre tekintettel meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett adott piaci helyzetek leírása nem kimerítő jellegű, valamint hogy a piac sajátos jellegét többek között inkább az áringadozások és -tendenciák fényében, semmint kizárólagosan az árak abszolút szintjére alapozva kell értékelni. Ezen esetben mind az alacsony, mind pedig a magas áron megvalósult értékesítési ügyleteket kizárták a számításokból, mivel ezek nem tartós jellegű árszinteket tükröztek, és mivel ezen árak tekintetében nem úgy tűnt, hogy piaci erőket tükröznének, hiszen az Uralkali egyetlen más terméktípusa vagy ügyfele esetében sem voltak fellelhetőek ilyen tendenciák. Másodsorban az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy rendes értéket olyan helyzetekben lehet számítani, ahol „... az adott piaci helyzet miatt ilyen eladások nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást”. Ez egyértelműen lehetővé teszi, hogy – amint a jelenlegi helyzetben is – a vásárló felé történt olyan értékesítéseket, amelyekről úgy tartják, hogy azok nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást, figyelmen kívül hagyhatják a rendes érték meghatározásának alapja tekintetében. Ez a megállapítás nem az orosz piac egészére, hanem az Uralkali említett értékesítéseire vonatkozik.

- (24) A JSC Silvinit esetében – ahol egy terméktípusnak a termékegység önköltségét elérő vagy azt meghaladó nettó értékesítési áron eladott értékesítési mennyisége meghaladta az adott típus teljes értékesítési mennyiségének 80 %-át, és ahol az említett típus súlyozott átlagára megegyezett a termékegység kiigazított önköltségével vagy meghaladta azt – a rendes értéket a tényleges hazai ár alapján állapították meg; ezt pedig a terméktípus VI során megvalósult összes hazai értékesítési árának súlyozott átlagában határozták meg, függetlenül attól, hogy ezek az értékesítések nyereségesek voltak-e.
- (25) A JSC Silvinit másik terméktípusa esetében – amelyet nem kielégítő mennyiségben értékesítettek ahhoz, hogy a hazai árak a rendes érték megállapításához megfelelő alapul szolgálhassanak – más módszert kellett alkalmazni. Ebben az esetben az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének megfelelően képzett számított rendes értéket alkalmazták. A rendes értéket az értékesítési, általános és adminisztratív kiadások indokolt százalékának és egy ésszerű haszonkulcsnak – amelyek alapjául az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdése első mondatának megfelelően a rendes kereskedelmi forgalomban a vizsgált exportáló termelő hasonló terméke előállításának és értékesítésének tényleges adatai szolgálnak – az exportált típus termékegységének kiigazított önköltségéhez való hozzáadásával számították ki.
- (26) Az Uralkali azt állította, hogy a rendes érték kiszámításánál alkalmazott haszonkulcsba nem megfelelően foglalták bele a gázköltségek kiigazításait, mivel a számított rendes értékekhez felhasznált nyereséget a vállalat kiigazítás előtti könyveléséből vezették le. Mindazonáltal ezt az érvet nem lehetett elfogadni, mivel az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdése bevezető mondatának megfelelően a vállalat által a hazai piacon elért tényleges nyereség összegét kell a rendes érték kiszámításakor felhasználni.
- (27) Az energiaköltségek, mint például az érintett termék bányászataiban és előállítási folyamatai során felhasznált elektromos áram és gáz tekintetében a vizsgálat megállapította, hogy ezek a költségek a káliumtermelők teljes előállítási költségének jelentős részét teszik ki, és nem csak Oroszországban, hanem más előállító országokban is. E tekintetben a közösségi gazdasági ágazat azt állította, hogy az orosz vállalatok által az energiaszolgáltatóknak fizetett egységenkénti elektromos áram- és gázköltség nem tükrözte elfogadhatóan a vásárolt elektromos áram és gáz valós előállítási költségét.
- (28) Ezen állítások fényében, ebben az esetben indokoltnak találták, hogy összehasonlítsák a kérelmezők egységenkénti energiavásárlási költségeit egy hasonló termelési módszerekkel, teljesítményszintekkel és hasonló előnyös természeti jellemzőkkel működő másik jelentős káliumtermelővel is. Mivel nincs több káliumtermelő Oroszországban, ezt az információt egy nagy kanadai káliumtermelőtől kérték és kapták meg.
- (29) A kapott adatok azt mutatták, hogy a kanadai termelő energiaszükséglete hasonló volt a kérelmező orosz termelőkéhez, valamint hogy az e vállalat által vásárolt elektromos áram és gáz a hazai vízerőművektől és a fő gázmezőkről származott, csakúgy mint az orosz vállalatok által felhasznált elektromos áram és gáz. Az összehasonlítás azt mutatta, hogy a kanadai termelő által fizetett elektromos áram egységenkénti költsége nem különbözött jelentősen az orosz termelők által fizetettől.
- (30) Ami a gázellátást illeti, az OAO Gazprom orosz gázszolgáltató (amelynek regionális forgalmazója látta el a kérdéses exportáló termelőket is) által közzétett, 2003-as éves jelentésben talált adatok alapján megállapították, hogy a két orosz termelő által fizetett hazai gázár az oroszországi exportár megközelítőleg egyötöde volt. E jelentés egyértelműen kimondja, hogy az „OAO Gazprom nem ért el nyereséget a hazai piacon”. Bár nincsen hivatalosan hozzáférhető információ az orosz hazai gázárak nyereségességéről, az orosz kormányforrásoktól a sajtóban idézettek, együttesen a szakértő piaci elemzőktől kapott adatokkal és a kormány weboldalaival, igencsak azt valószínűsítik, hogy a hazai vásárlók felé számlázott gázárakat a költségmegtérülési szintektől jelentősen elmaradó áron állapították meg. Ezenfelül a két orosz termelő által fizetett gázár jelentősen alacsonyabb volt a kanadai termelő által fizetettnél.
- (31) A fentiek fényében tehát azt állapították meg, hogy a regionális gázszolgáltató által az orosz káliumtermelők felé a vizsgálati időszakban számlázott árak – összehasonlítva az Oroszországból exportált gáz árával és a kanadai gázszolgáltató által az egyik fő kanadai ipari felhasználó felé érvényesített árral – nem tükrözték elfogadhatóan a gázelőállítással kapcsolatos költségeket. Ezért az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdésével összhangban mindegyik kérelmező esetében kiigazítást végeztek az előállítási költség tekintetében. Egyéb ésszerű kiindulási pont hiányában a kiigazítást az exportra szánt gáz árára, a nettó szállítási költségekre, az exportvámadóra, a hozzáadottérték-adóra és a jövedéki adóra vonatkozó információk felhasználásával végezték.

- (32) E tekintetben az egyik kérelmező azt állította, hogy a gázdíjakat megfelelően tüntették fel számviteli nyilvántartásaikban, tehát az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése értelmében nem volt jogszerű kiigazítást végezni. Ezen érv esetében nem azt vitatták, hogy a vállalat helyesen könyvelte-e el a kifizetett számlázott árakat, hanem azt, hogy a kiigazítást az indokolja-e, hogy a vásárolt gáz ára nem tükrözi elfogadhatóan a gáz előállítási és forgalmazási költségét.
- (33) A gázköltségeken végzett kiigazítással kapcsolatban az orosz hatóságok azt is állították, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a belföldön, ipari felhasználásra értékesített gáz és az exportra eladott gáz szállítási költségei közötti különbséget. Emlékeztetni kell arra (lásd a (31) preambulumbekendést), hogy a kiigazításhoz vezető összehasonlítást a vállalatok által valóban megfizetett gázárak és az OAO Gazprom orosz gázszolgáltató által az Oroszországból exportra kerülő gáz esetében számlázott exportárak, a nettó szállítási költségek, az exportvámadó, a hozzáadottérték-adó és a jövedéki adó között végezték el. Ezért ezt az érvet elutasították.
- (34) Az egyik kérelmező kijelentette, hogy nála az egységenkénti előállítási költség jelentősebben alacsonyabb volt 2004 első negyedévében (azaz a vizsgálati időszak utolsó negyedévében) a megnövekedett hatékonyság és az alacsonyabb karbantartási költségek miatt, és hogy ezt az alacsonyabb egységenkénti költséget kellene a teljes vizsgálati időszakra vonatkozóan az előállítási költség alapjának tekinteni. E kérést elutasították, mivel az ilyen költségek megállapításának megfelelő alapjaként a teljes vizsgálati időszak szolgál, és nem olyan költségek, amelyek egy kivételes, rövidebb időszakban merülnek fel.
- (35) Az előállítási költség tekintetében a közösségi gazdasági ágazat azt állította, hogy a tárgyi eszközök értékcsökkenését a kérelmezők előállítási költsége esetében az ilyen eszközök (pl. új bányáknak és -gépek stb.) újrabeszerzési költségeire kellene alapozni. E tekintetben azt állították, hogy a szokásosan a tárgyi eszközök beszerzési (történeti) értékére alapozott értékcsökkenés az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdésével összhangban nem tükröznék elfogadhatóan az érintett termék előállításával kapcsolatos költségeket. Azt állították tehát, hogy az orosz termelők költségeinek felfelé történő kiigazítására van szükség.
- (36) Ezen állítás tekintetében megjegyezték, hogy a tárgyi eszközök beszerzési értékére és a maradvány gazdasági élettartamára alapozott értékcsökkenés összhangban lévőnek tűnik a bányáipar számviteli gyakorlatával. Ennélfogva annak megállapítása érdekében, hogy az előállítási költségek adataiban foglalt értékcsökkenés elfogadhatóan tükrözte-e az érintett termék előállításával kapcsolatos költségeket, a vizsgálat annak módjára összpontosított, ahogyan a tárgyi eszközök történeti értékét előzetesen megállapították.
- (37) E tekintetben az orosz termelőknél végzett helyszíni ellenőrző látogatások kimutatták, hogy tárgyi eszközeik eredeti értékét az 1993-ban lezajlott privatizációs folyamat során végzett értékelések alapján határozták meg. E tárgyieszköz-értékeket ezt követően 1993 és 1997 között felülvizsgálták az orosz kormány által a hiperinfláció kezelése érdekében kibocsátott újraértékelési együtthatók alkalmazásának eredményeképpen. Az 1997-es év végén, az orosz kormány rendeletét követően független értékelők független tárgyieszköz-értékeléseket végeztek. Három alapfeltételt fogadtak el e tárgyieszköz-értékek meghatározásánál, amelyek közül az egyik a tárgyi eszköz újrabeszerzési értéke volt. E független értékelések eredményét a kérelmezők 1998. évi nyitómérlégre tükrözték.
- (38) Mindazonáltal az eredeti értékek e felfelé történő értékelése ellenére megjegyezték, hogy a kérelmezők tárgyieszköz-értékei, amennyiben ezeket az előállításnak a tárgyi eszközök értékéhez való arányában fejezik ki, még mindig jelentősen alacsonyabbnak tűnnek, mint a közösségi gazdasági ágazatot alkotó vállalatok és a hasonló kitermelési és termelési kapacitással rendelkező egyik fő kanadai termelő tárgyieszköz-értékei. Az ilyen értékelés mindazonáltal nem veszi figyelembe az orosz termelőknél az 1993-ban lezajlott privatizációt megelőzően szerzett tárgyi eszközeinek elavultságát és alacsonyabb technológiai szintjét.
- (39) Következésképpen olyan megbízható bizonyítékok hiányában, amelyek azt mutatnák, hogy az értékcsökkenést az exportáló termelők számviteli nyilvántartásában nem helyesen tüntették fel, nem tekinthető jelenleg lehetségesnek, hogy a kérelmezőkre vonatkozó rendes érték megállapításánál felhasznált előállítási költség-adatokban az értékcsökkenési költségek terén bármiféle kiigazítást tegyenek.
- (40) A közösségi gazdasági ágazat továbbá azt is állította, hogy egy, a közösségi termelőknél fellépő környezetvédelmi költségekhez hasonlítható költségekre vonatkozó tételt szintén be kellene vonni az előállítási költség számításába. Mindazonáltal úgy találták, hogy a kérelmezőknél felmerültek ilyen költségek, és számoltak is velük az előállítási költség számításainál. Annak tekintetében, hogy az ilyen költségeknek hasonló arányúnak vagy nagyságrendűnek kellene-e lenniük a közösségi gazdasági ágazatáival, úgy tartják, hogy amíg a kérelmezők megfelelnek az orosz hatóságok által előírt környezetvédelmi szinteknek, és az e szinteknek való megfelelés során fellépő költségeik pontosan tükröződnek a számviteli nyilvántartásukban, nem kell kiigazítást végezni. Mivel mindkét kérelmező esetében ezt találták, nem volt indokolt kiigazítást végezni a környezeti költségek esetében.

2. Az exportár

JSC Silvinit (a továbbiakban: „a Silvinit”)

- (41) A Silvinit esetében a vizsgálat azt mutatta ki, hogy a vizsgálati időszak alatt a vállalat Közösségbe irányuló káliumértékesítésének javát egy tőle független svájci kereskedelmi vállalaton keresztül bonyolította. E vizsgálat céljából, valamint az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdése alapján a Silvinit felé az e kereskedelmi vállalat által ténylegesen megfizetett vagy fizetendő árakat vették az exportár kiszámításának alapjául.
- (42) A vizsgálat azonban azt is kimutatta, hogy két ügyletet a Silvinithez kapcsolódó orosz kereskedelmi vállalat, az International Potash Company-n keresztül (a továbbiakban „az IPC”) egy kapcsolódó belga vállalattal, a Ferchimex AS-szel (a továbbiakban: „a Ferchimex”) bonyolítottak le, amely az importált káliumot a vizsgálat által nem érintett terméké dolgozta fel. Az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban az IPC által a Ferchimex felé számlázott árakat figyelmen kívül lehet hagyni, ha megbízhatatlannak minősülnek. Mindkét ügylet esetében megjegyezték, hogy a Ferchimex felé érvényesített értékesítési árak nagyjából hasonlóak voltak az azonos típusok áraihoz, amikor azokat független közösségbeli vásárlók felé értékesítették. Továbbá mindkét ügylet csak kis mennyiségeket érintett. Ennélfogva mindkettőt bevonták az exportár átfogó meghatározásába.

JSC Uralkali (a továbbiakban: „az Uralkali”)

- (43) Az Uralkali tekintetében a vizsgálat azt mutatta ki, hogy a vállalatnak a vizsgálati időszak alatt a Közösségbe irányuló valamennyi káliumértékesítését közvetlenül a Fertexim Ltd nevű, Cipruson található kereskedő felé teljesítették, amely az Uralkali kizárólagos forgalmazójaként járt el. Az ilyen értékesítéseknél az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban állapították meg, azaz a Fertexim által ténylegesen megfizetett vagy fizetendő árak alapján.

3. Az összehasonlítás

- (44) A rendes értéket és az exportárakat mindkét kérelmező esetében gyártelepi alapon hasonlították össze. Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően a rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlításának biztosítása érdekében megfelelően figyelembe vették az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló eltéréseket.
- (45) Ennek megfelelően tehát az árengedményekből származó, a szállítási, biztosítási, kezelési, rakodási és mellékköltségek, valamint a csomagolási és hitelköltségek eltéréseit – szükség esetén, és amennyiben bizonyítékokkal igazolták – figyelembe vették.

4. A dömpingkülönbözlet

- (46) Az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésének megfelelően az egyes exportáló termelők esetében összehasonlították az egyes terméktípusok rendes értékének kiigazított súlyozott átlagát az érintett termék Közösségben értékesített megfelelő típusa exportárának kiigazított súlyozott átlagával.
- (47) Az összehasonlítás mindkét érintett vállalat esetében kimutatta a dömping fennálltát, bár a korábban megállapítottaknál jelentősen alacsonyabb szinteken. A Közösségbe exportált valamennyi típus súlyozott átlagaként megállapított, a vámfizetés előtti, teljes közösségi határpáratáson számított CIF-ár százalékában kifejezett dömpingkülönbözletet a következők:

Exportáló termelő	Dömpingkülönbözlet %
JSC Silvinit	23,0 %
JSC Uralkali	12,3 %

D. A MEGVÁLTOZOTT KÖRÜLMÉNYEK TARTÓS JELLEGE

- (48) Az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének megfelelően elemzés készült arról, hogy a dömpinggel kapcsolatos körülmények jelentősen megváltoztak-e, valamint hogy indokolt-e a változást tartós jellegűnek tekinteni. E tekintetben megállapítást nyert, hogy a dömpingkülönbözlet változása a kérelmezőknél megállapított rendes érték csökkenéséből származik.
- (49) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy e vizsgálat során a rendes értéket a kérelmezők költségei és árai alapján állapították meg. Továbbá, a korábbi vizsgálat megállapításaival szemben a kálium esetében fennálló hazai kálium-fogyasztás az elmúlt néhány évben folyamatosan növekedett, és összességében véve mindkét orosz termelő hazai értékesítési árai nyereségesek.
- (50) A Közösségen kívüli piacokon exportárainak tartós jellege tekintetében egyik kérelmező sem tudott benyújtani termelői szinten, ügyletenkénti alapon részletezett adatokat. Összesített adatokat mindazonáltal szolgáltatottak rendeltetési ország és terméktípus alapján. Ezt elégségesnek tekintették e részleges időközi felülvizsgálat céljaira, mivel az ilyen piacokon elért értékesítési árak

pontos meghatározása nem feltétlen követelmény. A részletes adatok hiányában, és i. az ilyen értékesítések (pl. CIF, FOB, FCA stb.) esetében alkalmazott szállítási feltételek sokfélesége; ii. a különféle logisztikai rendszerek és kombinációk (pl. vasúti + tengeri, csak vasúti stb.); iii. a különféle ázsiai és dél-amerikai célállomások eltérő földrajzi távolsága, valamint a szállítási és kezelési költségek különbségei miatt a Bizottság nem volt abban a helyzetben, hogy teljes pontossággal meghatározza az egyes országokban érvényesített értékesítési árakat. Voltak azonban arra utaló jelek, hogy a nem közösségi piacok értékesítési árának szintje – a szállítási költségektől eltekintve – azonos nagyságrendű volt a Közösség felé történt értékesítésekével.

- (51) Mindezen tényezők fényében a kérelmezők tekintetében indokoltnak találják a meglévő intézkedések módosítását és az e vizsgálatban megállapítottaknak megfelelően az alacsonyabb dömpingkülönbözetek figyelembevételét.
- (52) Az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése értelmében a dömpingellenes vámok összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbözeteket, de e különbözeteknél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen kisebb összegű vámok is megfelelőek a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár elhárítására. Mivel a kérelmezők esetében jelenleg érvényes vámokat a dömpingkülönbözetek alapján számították ki, és az új dömpingkülönbözetek alacsonyabbak a korábban számítottaknál, a vámokat az e vizsgálatban talált alacsonyabb dömpingkülönbözetekhez kell igazítani, vagyis 23,0 %-ra a JSC Silvinit és 12,3 %-ra a JSC Uralkali esetében.
- (53) Az érdekelt feleket tájékoztatták azon alapvető tényezőkről és szempontokról, amelyek alapján az eredetileg a 3068/92/EGK tanácsi rendelet által kivetett dömpingellenes vámok módosítását ajánlani szándékozták. Megkapták a lehetőséget arra, hogy észrevételeket tegyenek, és meghallgatást kérjenek. A beérkezett valamennyi észrevételt – ahol lehetett – figyelembe vették.

E. KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOK

- (54) Azon alapvető tények és szempontok közlését követően, amelyek alapján az eredetileg a 3068/92/EGK tanácsi rendelet által kivetett dömpingellenes vámok módosítását ajánlani szándékozták, az alaprendelet 8. cikkének (1) bekezdésével összhangban mindkét kérelmező kötelező ajánlatot tett.
- (55) A Bizottság a 2005/802/EK határozattal ⁽¹⁾ elfogadta a kérelmezők által felajánlott kötelezettségvállalásokat. E kötelezettségvállalások elfogadásának okait az említett határozat ismerteti.

F. AZ INTÉZKEDÉSEK FORMÁJA A KÉRELMEZŐK TEKINTÉBEN

- (56) A meglévő intézkedéseket nyolc KN-kódra kell alkalmazni, és terméktípustól függően 19,61 EUR/tonna és 40,63 EUR/tonna közötti átalányösszegeket foglalnak magukban. A jelenlegi vizsgálati időszak alatt azonban úgy találták, hogy a kérelmezők Közösségbe irányuló szinte valamennyi kivitele egy olyan terméktípusra korlátozódott, amely egyetlen KN-kód alá tartozik.
- (57) Ennek megfelelően, az egyéb terméktípusokra vonatkozó információ hiányában, és mivel ez az érintett káliumtípus tűnik jelenleg a kereskedelemben leginkább keresettnek, a módosított vámok végrehajtásának legésszerűbb megközelítésének azt tartják, ha az összes átalányösszeget egyetlen értékkel váltják fel a kérelmezők által előállított valamennyi káliumtípus esetében.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 3068/92/EGK rendelet a következőképpen módosul:

1. az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Fehéroroszországból és Oroszországból származó, a 3104 20 10, 3104 20 50 és 3104 20 90 KN-kód alá tartozó kálium-klorid, valamint az ex 3105 20 10 (3105 20 10 10 és 3105 20 10 20 TARIC-kód), ex 3105 20 90 (3105 20 90 10 és 3105 20 90 20 TARIC-kód), ex 3105 60 90 (3105 60 90 10 és 3105 60 90 20 TARIC-kód), ex 3105 90 91 (3105 90 91 10 és 3105 90 91 20 TARIC-kód) és ex 3105 90 99 (3105 90 99 10 és 3105 90 99 20 TARIC-kód) alá tartozó különleges keverékek behozatalaira végleges dömpingellenes vámokat vetnek ki.”;

b) a (3) bekezdésben az Oroszországra vonatkozó táblázat címsora helyébe a következő szöveg lép:

„Oroszország (valamennyi vállalkozás, a JSC Silvinit és a JSC Uralkali – TARIC kiegészítő kód A999 – kivételével)”;

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 79 oldalát.

c) a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az alábbiakban említett exportáló termelők behozatala tekintetében az (1) bekezdésben meghatározott termékekre vonatkozóan a vámfizetés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árra alkalmazandó dömpingellenes vám mértéke a következő:

Vállalat	Vámtétel	TARIC kiegészítő kód
JSC Silvinit, Szolikamszk, Oroszország	23,0 %	A665
JSC Uralkali, Bereznyiki, Oroszország	12,3 %	A666”

2. Az 1a. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A szabad forgalomba bocsátásra bejelentett behozatal mentesül az 1. cikkben meghatározott dömpingellenes vámok alól, amennyiben a kérdéses importárut olyan vállalat gyártotta, amelytől a Bizottság kötelezettségvállalásokat fogadott el, és amelynek neve szerepel az időről időre módosított 858/2005/EK bizottsági rendeletben és a 2005/802/EK bizottsági határozatban, továbbá ezen importárut behozatalára ugyanezen bizottsági jogi aktusok rendelkezéseivel összhangban került sor.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2005. november 14-én.

a Tanács részéről
az elnökasszony
T. JOWELL